28/11/2019

«Τα καλλίκαρπα και εύχυμα κλήματα της αμπέλου»

/ Ενορίες

Η ζωή τους είναι χριστοκεντρική και θεανθρωποκεντρική. Εργάζονται αόκνως για μια θεανθρώπινη κοινωνία, επειδή ζει ο Χριστός μέσα τους και αυτοί είναι μέσα σε Εκείνον. Έχουν υπακοή στην Εκκλησία, αγωνίζονται για την απόκτηση των αρετών, ζουν ορθόδοξα και παραδοσιακά.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Ομιλία με θέμα «Τα καλλίκαρπα και εύχυμα κλήματα της αμπέλου», πραγματοποίησε ο Αρχιμανδρίτης Διονύσιος Κατερίνας, κληρικός της Ιεράς

Αρχιεπισκοπής Αθηνών, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 27 Νοεμβρίου.

Της ομιλίας, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», προηγήθηκε Παράκληση προς τιμήν της Παναγίας Βηματάρισσας.

Η ομιλία του π. Διονυσίου, αφορούσε αυτούς τους ορθοδόξους χριστιανούς, που ενωμένοι με τον Χριστό, που είναι η άμπελος, αποτελούν «τα καλλίκαρπα και εύχυμα κλήματα της αμπέλου».

Και καταρχήν η ομιλία αφορούσε τους Πατριάρχες, Αρχιεπισκόπους, Επισκόπους, Ιερείς και Διακόνους, που αναλίσκονται και εργάζονται νυχθημερόν, για την σωτηρία του ποιμνίου.

Όλους εκείνους που έχουν επίγνωση, ότι δεν είναι πρόεδροι οργανισμών, συλλόγων ή φιλανθρωπικών σωματείων, αλλά είναι το μυστήριο της ζωντανής παρουσίας του Θεού στη γη.

«Αυτούς που μας λειτουργούν, μας βαπτίζουν, προσεύχονται για εμάς, κηρύττουν, μας εξομολογούν, μας κοινωνούν, μας παντρεύουν, μας κηδεύουν, μας συμπαραστέκονται στο πένθος μας, μας κρατούν το χέρι στην ασθένεια μας, είναι συμμέτοχοι στη χαρά μας.

Και όλοι αυτοί, βαδίζουν σταθερά στην Αγία Γραφή, τις Οικουμενικές Συνόδους και την ιερά Παράδοση και καθοδηγούν σε ανοδική πορεία το Σώμα του Χριστού, την Εκκλησία.»

Υπομένουν ύβρεις, κολαφισμούς, συκοφαντίες, διασυρμούς, λασπολογίες, διώξεις. Είναι αφιλοχρήματοι, έντιμοι, ηθικοί, και στην ψυχή, και στο σώμα.

Και κοντά σε αυτούς, έρχεται η ισάγγελος πολιτεία, οι μοναχοί και οι μοναχές. Που γνωρίζουν εμπειρικώς ότι η ησυχία του αναχωρητισμού και η διακονία της αφιερώσεως τους, παρέχουν μέγιστο όφελος.

«Κι έτσι σιωπηλά, με μια φωναχτή σιωπή, παραμένει ο μοναχισμός, η δυναμική και έμπρακτη μαρτυρία και υπόμνηση, της διαστολής της Εκκλησίας από τον κόσμο.

Γι’ αυτό καταφεύγουμε στις ιερές μονές μας, και για να προσκυνήσουμε, και για να αντηχεί μέσα μας αυτή η ιερά υπόμνηση».

Και ακολουθούν οι λαϊκοί, γυναίκες και οι άντρες, που αφιέρωσαν την αγαμία τους στην εσωτερική και εξωτερική ιεραποστολή, την ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου και στην επάνδρωση των ιεραποστολικών αδελφοτήτων.

Έπειτα οι λαϊκοί που γίνονται εξαιρετικοί σύζυγοι και κάνουν ζηλευτούς γάμους, που δεν απατούν αλλά ερωτεύονται και αγαπούν, τιμούν και σέβονται τον σύντροφο τους.

Διαλέγουν τον σύζυγο από το πλήθος των αρετών και όχι από τον πλούτο ή την ομορφιά. Που κοιτούν μέσα στα μάτια τον άνθρωπο τους και λιώνουν γι' αυτόν, από της νεανικής τους ηλικίας μέχρι τα βαθιά γεράματα.

Κι έτσι, η απλή βιολογική και νομική ένωση του γάμου, μεταμορφώνεται σε κοινωνία προσώπων, σε ζωντανή εμπειρία της αγάπης του Θεού.

«Τα καλλίκαρπα και εύχυμα κλήματα της αμπέλου είναι όλοι οι πιστοί, κάθε ηλικίας, που εκκλησιάζονται, εξομολογούνται, κοινωνούν, προσεύχονται, διαβάζουν τον λόγο του Θεού και τον εφαρμόζουν, τιμούν μνήμες αγίων.

Η ζωή τους είναι χριστοκεντρική και θεανθρωποκεντρική. Εργάζονται αόκνως για μια θεανθρώπινη κοινωνία, επειδή ζει ο Χριστός μέσα τους και αυτοί είναι μέσα σε Εκείνον».

Έχουν υπακοή στην Εκκλησία, αγωνίζονται για την απόκτηση των αρετών, ζουν ορθόδοξα και παραδοσιακά.

Και όπως τόνισε ο π. Διονύσιος, γι' αυτό οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί είναι οι αναμορφωτές του κόσμου. Είναι οι αγαθότεροι και πολυτιμότεροι εκπρόσωποι του ανθρώπινου γένους. Χρηστοί πολίτες αυτού του κόσμου, χωρίς να παύουν ούτε στιγμή, να είναι ουρανοπολίτες.

Και μαζί τους, συστρατευμένοι και πολιτογραφημένοι, όλοι οι μετανοημένοι αμαρτωλοί. Αυτοί για τους οποίους ήλθε ο Χριστός στη γη, για να τους καλέσει κοντά Του.

Όλοι αυτοί οι πιστοί χριστιανοί, πλουτίζουν το παγκόσμιο γένος, ως εργατικό δυναμικό κάθε λειτουργήματος και επαγγέλματος. Υφαίνουν τον κοινωνικό ιστό και συγκροτούν τον κοινωνικό βίο. Όλοι ενώνονται κάτω από την σκέπη της Εκκλησίας μας.

Τιμούν την πατρίδα και μαθαίνουν στα παιδιά τους την ιστορία της. Τιμούν τη σημαία, συμμετέχουν στις παρελάσεις και τις εθνικές επετείους.

Επισκέπτονται ασθενείς, φυλακισμένους, γέροντες, ορφανοτροφεία, ιδρύματα. Χωρίς επίδειξη, χωρίς διαφήμιση και πολλά λόγια.

Και σημείωσε ακόμη ο π. Διονύσιος:

«Τα καλλίκαρπα και εύχυμα κλήματα της αμπέλου είναι φίλοι του Νυμφίου, φιλόθεοι και φιλόχριστοι.

Δεν είναι φιλάργυροι, ούτε φιλάρεσκοι, ούτε φίλαρχοι. Δεν έχουν φιληδονίες, φιλοπεριέργεια, δεν ζουν ως φιλοκατήγοροι.

Είναι φιλόσοφοι, γιατί αγαπούν την σοφία που έρχεται από τον ουρανό. Είναι γνήσιοι, ειρηνικοί, αγαθοί, γεμάτοι ευσπλαχνία και καλούς καρπούς, αμερόληπτοι και ειλικρινείς.»